

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517217225
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517217225.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Michaela Kráľová a JUDr. Ivana Jahnová vo veci starostlivosti o maloleté deti: Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX, S. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, u oboch štátne občianstvo D. O., D. Š. S. S. Š. W., obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - E. Y., L.. XX.XX.XXXX, P. J. J., M. XX, P. Č. J. J., L. C. J. XX, zastúpená: NIKU & partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Prokopa Veľkého 51, IČO: 36 866 008, a otec - I. J. Y., L.. XX.XX.XXXX, P. J. K. XX, S. XXXX, P. S., W., Š. M. D. Š. S. S. Š. W., zastúpený: JUDr. Ivana Zmeková, advokátka, so sídlom Bratislava, Zámocká 18, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 406/2017-102 zo dňa 15. decembra 2017 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava v č. k. 20P 406/2017-102 zo dňa 15. decembra 2017 v napadnutej časti mení tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 20P 406/2017-102 zo dňa 15. decembra 2017 rozhodol tak, že súd m e n í uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie tohto znenia: Otec je oprávnený, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom Y.: Y. G., L.. XX.XX.XXXX S. P. D., L.. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu, pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20P/17/2017, v súčasnosti vedeného pod sp. zn. 20P/422/2017 stýkať sa s maloletými deťmi: Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX S. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX každý týždeň v mesiaci v piatok v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. v priestoroch akreditovaného subjektu A. - B. K. W.H., L.. M., D. D. V. Ú. XXXX/X, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, len za prítomnosti povereného odborného pracovníka akreditovaného subjektom A. - B. K. W., L.. M... Matka je povinná obe maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Miestom prevzatia a odovzdania oboch maloletých detí budú priestory akreditovaného subjektu A. - B. K. W., L.. M., D. D. V. Ú. XXXX/X, XXX XX J.. Vo zvyšku návrh matky zamietol.

2. Návrhom zo dňa 02.11.2017 matka žiadala o uloženie výchovného opatrenia a zároveň sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd mení uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 a nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým sa otcovi dočasne zakazuje stretávať sa s maloletým Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX S. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania o uloženie výchovného opatrenia, resp. do času vyhodnotenia splnenia účelu výchovného opatrenia. Alternatívne sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd mení uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 a nariaďuje

neodkladné opatrenie, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletým Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX S. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, v každom nepárnom kalendárnom týždni v sobotu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., a v nedeľu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., a to v priestoroch akreditovaného subjektu A. - B. K. W., L.. M., D. D. V. Ú. XXXX/X, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, za prítomnosti povereného odborného pracovníka. Uznesením zo dňa 23.11.2017, č. k. 20P 404/2017-53, okresný súd vylúčil časť návrhu matky o nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 20P 406/2017.

3. V návrhu matka uviedla, že s otcom detí uzatvorili manželstvo dňa 07.10.2010 v Izraeli, matka je slovenským štátnym občanom a neplnohodnotným občanom štátu Izrael (bez plnohodnotného cestovného dokladu štátu Izrael), otec je štátnym občanom USA a štátu Izrael. Z manželstva sa narodili dve deti - maloletý Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX S. C.Ý. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, ich trvalé bydlisko je na adrese M.Y. XX, J.. V súčasnosti matka s deťmi býva na adrese C. J. XX, J., kam sa v 09/2017 presťahovala z adresy J.M. X, J., na ktorej s deťmi trvale bývala od 05/2014 a kde sa otec zdržiaval spolu s nimi počas svojich návštev na Slovensku. Obe deti aktuálne navštevujú predškolské zariadenie V. Š. D. D. G. XXB, J., G. C. L. XX, J., kde maloletý Y. G. navštevuje posledný ročník a maloletý P. D. prvý ročník. Matka sa s deťmi dlhodobo a trvale zdržiava na území Slovenskej republiky od 05/2014, keď sa s nimi so súhlasom otca z Izraela vrátila na Slovensko. Presťahovanie bolo motivované najmä zhoršením sa vzťahov matky s otcom, ktorý jej neposkytol potrebnú pomoc a podporu, v Izraeli nemali vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť a výchovu detí. Otec ich chodil navštevovať na Slovensko a matka sa snažila o záchranu manželstva, napriek tomu sa vzťahy rodičov detí nepodarilo skonsolidovať a už v roku 2016 obaja vážne rozmyšľali nad rozvodom ich manželstva. Po dramatických udalostiach v decembri 2016 až v januári 2017 počas matkinej poslednej dovolenky s deťmi v Izraeli, keď zistila, že si otec protiprávnym konaním zadovážil v predchádzajúcom období jej súkromnú korešpondenciu (trestné konanie vo veci neoprávneného prístupu do počítačového systému ČVS: ORP-819/ST-B5-217), ktorou ju začal vydierať, a keď jej znemožnil odcestovať s deťmi na Slovensko, zadržal niektoré z cestovných pasov detí a z Izraela musela spolu s deťmi doslova ujsť, sa uistila o správnosti rozhodnutia ukončiť manželstvo rozvodom.

4. Matka dňa 17.01.2017 podala na Okresnom súde Bratislava V návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Konanie je vedené pod sp. zn. 20P 18/2017 a nie je právoplatne skončené. Otec podal návrh na nariadenie návratu detí do krajiny ich obvyklého pobytu, preto je /rozvodové/ konanie vedené pod sp. zn. 20P 18/2017 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 3P/106/2017 (návratové konanie). V rovnaký deň podala matka návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva /pôvodne vedené pod sp. zn. 20P/17/2017, v súčasnosti pod sp. zn. 20P/422/2017/, ktoré je tiež prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 3P/106/2017 (návratové konanie). Dňa 19.06.2017 podal otec na Okresný súd Bratislava I návrh na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu (W.), konanie je vedené na uvedenom súde pod sp. zn. 3P 106/2017 a nie je právoplatne skončené. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.08.2017 č. k. 3P 106/2017-573 bol návrh otca na návrat detí do štátu W. zamietnutý z dôvodu, že deti nadobudli obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky na základe dohody rodičov.

5. Uznesením okresného súdu č. k. 20P 20/2017-36 zo dňa 22.1.2017 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.03.2017 sp. zn. 20CoP 13/2017 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým boli obe deti na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 20P 17/2017 zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať mesačne na výživu maloletého Y. sumou 150,- € a na maloletého P. sumou 100,- € a súd otcovi zakázal bez súhlasu a prítomnosti matky vycestovať s deťmi mimo územia Slovenskej republiky.

6. Otec sa samostatným návrhom domáhal úpravy svojho styku s deťmi, o ktorom rozhodol súd uznesením č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017, ktoré bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, na základe ktorého má otec v súčasnosti právo stretávať sa s deťmi každý týždeň v kalendárnom roku v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu

od 15.00 hod. do 18.00 hod. vždy za prítomnosti matky, nakoľko sa otec neustále vyhráza, že sa deti zmocní, premiestni ich do štátu W., kam podľa neho patria a iba tam majú právo vyrastať a žiť.

7. Pri určení rozsahu styku s deťmi za matkinej prítomnosti súd vzal do úvahy aj udalosť zo dňa 28.02.2017, keď došlo z jeho strany k pokusu o únos detí do Izraela. Vtedy po realizácii styku deti odmietol matke vrátiť a za pomoci jeho matky /riadila sa jeho inštrukciami/, ktorá sa zamkla s deťmi v hotelovej izbe a nechcela matku za nimi pustiť, oboch synov zadržal. Vec bola riešená políciou, na pokyny ktorej otec odmietal reagovať a deti matke vydať až do 20.30 hod., kedy s nimi mohla za asistencie polície odísť. Deti na túto situáciu reagovali plačom, boli unavené a prosili, aby išli domov. Maloletý P. /nemal ani tri roky/ sa v srdcervúcom plači stále pýtal matke na ruky, čomu chcel otec zabrániť. Od tejto popísanej udalosti sa vzťahy medzi rodičmi viac narušili. Otec sa prestal ovládať, reaguje nervózne, emotívne, manipulatívne a nešťí sa riešiť manželské problémy pred deťmi, na čo využíva najmä čas, ktorý je oprávnený podľa rozhodnutia súdu tráviť s nimi. V deťoch to vyvoláva strach, zmätok, neistotu a úzkosť. Styk otca s deťmi sa napriek právoplatnému a vykonateľnému neodkladnému opatreniu realizuje nepravidelne najmä z dôvodov na strane otca, ktorý sa najskôr na styk bez predchádzajúceho upovedomenia nedostavoval a neskôr preto, že sa nachádza mimo územia Slovenska, čo oznamoval e-mailom. Otec sa deťom aktívne nevenuje, čas využíva iba na to, aby Y. vypočúval, vystavoval ho neznesiteľným situáciám, viedol k neúcte voči matke, nevhodným spôsobom ho manipuloval a pri týchto aktivitách sa P. nevenoval vôbec a tohto rodičovsky zanedbával. Počas styku s deťmi sa správa krajne nevhodne, pred nimi matke pravidelne vulgárne nadáva. Deti sú ním neprimerane zaťažované informáciami, výrazmi a slovnými spojeniami nevhodnými pre ich vek, nepatriacimi do ich slovníka.

8. Otec absolútne nerešpektuje prítomnosť matky pri styku s deťmi a dáva to najavo pri každej príležitosti. Keď sa styk realizuje v reštaurácii, hlasito a neskrývane matku z reštaurácií vyhadzuje priamo pred deťmi i pred obsluhujúcim personálom a inými návštevníkmi reštaurácie. Ak sa styk realizuje v mieste dočasného bydliska otca, matku do prenajatého bytu nevpustí, pred vchod do bytu jej vyloží stoličku a trvá na tom, aby na nej sedela v čase, keď sa on s deťmi zdržiava v byte. Napriek tomu neustále vychádza s deťmi na chodbu, kde matku uráža a osočuje a napriek jej nesúhlasu si ju natáča na mobil, čím ju nepretržite vystavuje nedôstojným situáciám. Uvedených konfliktov sú účastné deti aj obyvatelia susediacich bytov, ktorí sa matky už niekoľkokrát opýtali, či potrebuje pomoc. Dňa 13.10.2017 bol priebeh styku otca s deťmi natoľko neznesiteľný (deti reagovali na otca neštandardne až hystericky a otec im vulgárne nadával), že matka bola nútená privolať policajnú hliadku, ktorá styk otca s deťmi predčasne ukončila a požiadala otca, aby deti matke odovzdal. Keďže otec do istého času matke denne písal niekoľko obsažných, výhražných, urážlivých a nepríjemných e-mailov, na ktoré si zakaždým vynucoval odpoveď, matka odmietala s ním ďalej komunikovať priamo, požiadala ho, aby ďalšiu komunikáciu viedli prostredníctvom právnych zástupcov a táto sa obmedzila výlučne na informácie o deťoch. Matka ho niekoľkokrát aj prostredníctvom svojej i jeho právnej zástupkyne žiadala, aby čas vyhradený na aktivity s deťmi venoval im a nie urážaniu jej osoby. Za účelom aspoň čiastočného upokojenia situácie a zastabilizovania vzťahov matka súhlasila s mediáciou a súčasne zabezpečila možnosť riešiť vzťahy rodičov prostredníctvom mediátora, ako aj párovej terapie. Mediácia sa uskutočnila dňa 14.06.2017 u mediátorky C.. X. X. a párová terapia dňa 27.10.2017 u C.. I. J.. Otec obe možnosti riešenia situácie u odborníkov využil iba na to, aby matku pred očami iných ľudí iba dourážal, ponižil, osočoval, spochybnil jej rodičovské kompetencie a opätovne ju obvinil z ním vymyslených obľudných klamstiev. Nestretol sa s ňou v dobrej viere riešiť rodinnú situáciu, potreboval si iba ulaviť a vykričať sa. Za tejto situácie obaja uvedení odborníci skonštatovali, že rodičom nedokážu pomôcť. Vzájomné vzťahy medzi rodičmi sa viac vyhrocujú a otec ani pred deťmi nedokáže regulovať svoje správanie aj napriek tomu, že rozvrat manželstva rodičov je dlhodobý. Matka je presvedčená, že otec nemá primárne záujem o starostlivosť o deti, ale jeho rodičovské právo na styk s deťmi aktuálne iba zneužíva na to, aby mohol používajúc deti ako nástroj, útočiť na ňu, keďže sa nedokáže zmieriť so skutočnosťou, že podala návrh na rozvod na slovenskom súde a nie v Izraeli.

9. Odmieta sa zmieriť s rozvodom na Slovensku, preto medzičasom inicioval konanie o rozvod manželstva aj pred rabínskym súdom v Izraeli, kde sa domáha aj zverenia detí do svojej výlučnej osobnej starostlivosti s trvalým pobytom detí v štáte Izrael. V zásade celý styk prebieha ako jeden výsluch a zbieranie dôkazov, čo otec nepopiera. Nerealizuje so synmi detské zážitkové aktivity, ktoré by ich tešili, zavrie si ich u seba v apartmáne, vypočúva ich a snaží sa im vnútiť svoje myšlienky. Bez zmeny jeho správania najmä každý druhý týždeň sú deti vystavené traumatizujúcim situáciám štyrikrát za týždeň

(utorok, štvrtok, sobota, nedeľa), je pre ne neúnosné, aby dokázali čeliť tejto nadmernej psychickej záťaži. Je preto nevyhnutné emocionálne prežívanie detí zastabilizovať nielen formou odbornej pomoci, ale predovšetkým formou ďalšieho nevystavovania detí ohrozujúcemu správaniu otca.

10. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že uznesením okresného súdu zo dňa 22.01.2017, č. k. 20P/20/2017-36 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.03.2017, č. k. 20CoP 13/2017-770, bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého sa maloletý Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX S. C. P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P/17/2017, zverili do osobnej starostlivosti matky a otec je povinný platiť mesačne na výživu maloletého Y. G. sumu 150 EUR a na výživu maloletého P. D. sumu 100 EUR. Otcovi súd do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P/17/2017 zakázal vycestovať s maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu a prítomnosti matky.

11. Na okresnom súde bolo pod sp. zn. 20P/17/2017 vedené konanie na návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu /aktuálne je vedené pod sp. zn. 20P/422/2017/, v ktorom navrhuje zveriť na čas do rozvodu obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, otec navrhuje zaviazat' mesačne výživným sumou 500 eur na maloletého Y. G. a sumou 450 eur na maloletého P. D. od podania návrhu. Styk otca s maloletými navrhuje neurčiť. V tejto veci súd doteraz meritórne nerozhodol, konanie prerušil z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie o návrhu otca o nariadenie návratu maloletých do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržovaní, ktoré nie je právoplatne skončené, nakoľko otec detí voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P 106/2017-573 zo dňa 17.08.2017, ktorým súd jeho návrh zamietol, podal odvolanie.

12. Ďalším návrhom na začatie konania sa matka domáha rozvodu manželstva a úpravy pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode tak, aby obe maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že obidvaja rodičia budú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok a otec bude zaviazaný povinnosťou prispievať mesačne výživným na maloletého Y. G. sumou 500,- eur a sumou 450,- eur na maloletého P. D.. Styk otca s deťmi určiť nenavrhuje a tento vzhľadom na vzdialenosť bydlísk rodičov ponechať na vzájomnej dohode rodičov. Konanie je vedené pod sp. zn. 20P/18/2017, súd vo veci meritórne nerozhodol, toto konanie je prerušené z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie o návrhu otca o nariadenie návratu maloletých do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržovaní, ktoré nie je právoplatne skončené, nakoľko otec detí voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P 106/2017-573 zo dňa 17.08.2017, ktorým súd jeho návrh zamietol, podal odvolanie.

13. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 15.04.2017, č.k. 20P/123/2017-113, upravil neodkladným opatrením styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností pod sp. zn. 20P/17/2017 /aktuálne pod sp. zn. 20P 422/2017/, stykať sa s maloletými deťmi: Y. G. Y., L.. XX.XX.XXXX a P. D. Y., L.. XX.XX.XXXX každý párný týždeň v mesiaci od piatka 16.30 hod. nepretržite do nasledujúcej nedele do 18.30 hod. a každý nepárny týždeň v mesiaci v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod. s tým, že si obe maloleté deti prevezme pred bytom matky a po ukončení styku ich matke odovzdá na rovnakom mieste. Matke súd uložil povinnosť obe maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Obaja rodičia podali voči tomuto rozhodnutiu súdu odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 zmenil uznesenie tunajšieho súdu tak, že upravil styk otca s maloletými deťmi každý týždeň v kalendárnom roku v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky. Za miesto prevzatia a odovzdania detí určil súd bydlisko matky.

14. Uznesením č. k. 20P 398/2017-248 zo dňa 27.11.2017 súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd neodkladným opatrením zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29. mája 2017 a nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého by bol otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v kalendárnom roku od stredy od 16:00 do nedele do 18:00, zamietol.

15. K návrhu matky sa podaním doručeným súdu dňa 29.11.2017 vyjadril otec, ktorý podanie matky považuje za účelové, zavádzajúce, prispôsobené jej potrebám a snahe dosiahnuť jeho úplnú izoláciu od detí, čo sa jej najmä od začiatku septembra 2017 darí. Otec už v podaní zo dňa 03.10.2017 podrobne popísal situáciu počas jeho styku s deťmi a ako neúnosne do neho matka zasahuje. Matkou popísaný priebeh styku popiera, popiera ataky voči nej, osočovanie a prenasledovanie. Nie je pravdivé jej tvrdenie, že otec odmieta odborníkov, sám navrhol absolvovanie terapie, navrhol aj konkrétnu odborníčku, ktorá by bola schopná vykonať terapie s celou rodinou, aby sa tak napomohlo zlepšeniu vzťahov, ktorá bola však pre matku nevyhovujúca. Matka v návrhu účelovo nespomína svoje nevhodné správanie (hlasné telefonovanie, púšťanie videí, privolávanie detí k sebe a pod.), nadávky, ktoré otcovi adresuje pred deťmi, nevhodné reakcie a iné ataky voči nemu, vyostrovanie situácie provokovaním jeho osoby. Otec v podaniach pripustil, že medzi rodičmi dochádza k sporným situáciám, tieto sú však vyvolávané správaním matky, ktorá sa za každých okolností snaží prekaziť jeho kontakt s deťmi. Nemožno sa čudovať, keď na jej provokácie na ňu reaguje podráždene. Otec popiera svoje vyhrážanie zmocnenia sa detí a ich premiestnením do Izraela, toto sú matkou ničím nepodložené konštatovania. Počas styku sa otec venuje deťom, jeho čas je však rušený matkou. Jej tvrdenie, že otec svoj čas styku zneužíva, aby mohol útočiť na ňu, je absurdné, veď sama požadovala svoju prítomnosť počas styku a nie on. Konflikty medzi rodičmi nemôžu byť dôvodom na to, aby súd neprípustne zasiahol do jeho rodičovských práv. Je nepochybné, že matka svoju prítomnosť počas styku požadovala len preto, aby mohla kontrolovať, čo otec s deťmi robí a aby mohla ovplyvňovať styk vo svoj prospech. Jej prítomnosť pri styku je rušivým elementom pre deti, ktoré nemôžu s ním tráviť čas adekvátne a sú vystavované konfliktom medzi rodičmi. Počas spolužitia rodičov sa otec o deti riadne staral, je schopný sa o ne postarať, má na to vytvorené všetky podmienky a predpoklady. Dôvody, pre ktoré sa nestretáva s deťmi vždy, keď má právo styku, popísal vo svojom návrhu zo dňa 03.10.2017, pričom vždy matke vopred v dostatočnom predstihu oznámi, či príde alebo nie, matka mala vždy informáciu o tom, kedy otec odchádza a kedy prichádza, o príchodoch a odchodoch informoval aj deti. Jeho príchody a odchody zo Slovenska sú pravidelné - príde vždy vo štvrtok v týždni, keď má mať styk s deťmi aj cez víkend a odíde ďalší týždeň vo štvrtok, preto sú vyjadrenia matky v tomto smere účelové a zavádzajúce. Matka deti viackrát na styk nepripravila ani keď vedela, že otec je na Slovensku, pričom od 28.10. mu styk neumožnila vôbec. Svoje povinnosti týkajúce sa realizácie styku si plnila len veľmi krátko obdobie - v júni 2017. Od júla 2017 pokračovala v odopieraní kontaktu otca s deťmi, čo bolo podrobne rozpísané a preukázané listinnými dôkazmi v návrhu otca zo dňa 03.10.2017. Za dni, keď nemohol byť s deťmi z dôvodu choroby, mu nikdy náhradný styk neumožnila, otec má podozrenie, že vo viacerých prípadoch chorobu detí využila na to, aby s deťmi nemohol byť. Otec privolá políciu, keď mu matka styk neumožní, inú možnosť brániť sa voči jej protiprávnemu konaniu nemá. Popiera jej tvrdenia, že deti sú zo styku traumatizované, sú traumatizované konfliktmi rodičov, hádkami vyvolávanými matkou provokovaním otca a jej nevhodným správaním počas styku. Deti sa tešia na stretnutie s ním, pokiaľ by matka nezasahovala do styku, čas s ním by si užili naplno. Počas styku sa dožadujú dlhšieho času s ním, pýtajú sa, kedy môžu u neho prespať. Matka ich požiadavky prehliada, zohľadňuje predovšetkým svoje záujmy. Matka si neuvedomuje svoju rodičovskú zodpovednosť, a nie otec, ako sa o tom matka snaží presvedčiť súd. Jej konanie a jej účelovo vykonštruované vyjadrenia sú v príkrom rozpore so záujmami detí. Vzhľadom na uvedené skutočnosti otec žiadal, aby súd návrh matky zamietol.

16. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 324 až § 329, § 363, § 330 Civilného sporového poriadku, v spojení s § 25 a § 26 Zákona o rodine a v odôvodnení uznesenia zdôraznil, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Poukázal na účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých, ktorým je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Znamená to potom, že pokiaľ by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa alebo by tu existovala odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho aj zakáže. V každom prípade rozhodovania je pre súd prioritou záujem dieťaťa a snaha vytvoriť stav spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodiča, keď zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže

mať prednosť pred záujmami rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a vývoj dieťaťa.

17. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ účinný od 01.07.2016 pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

21. Podľa § 327 CSP ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd takýto návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní vás podania sa nepoužijú.

22. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

23. Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

23. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

26. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

27. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

28. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča, resp. obmedzenie styku rodiča s dieťaťom je teda aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva.

29. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

30. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

31. Rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností musí vždy vychádzať z právneho stavu v okamihu jeho vyhlásenia. Takéto rozhodnutie súdu možno zmeniť, ak sa podstatným spôsobom zmenili okolnosti, z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie.

32. V danom prípade okresný súd na základe matkou predložených dôkazov, ako aj z vyjadrenia otca dospel k záveru, že záujem maloletých detí konaním, správaním otca pri výkone jeho práva na styk s maloletými deťmi, je ohrozený. Rodičovské konflikty (ktorých existenciu potvrdili obaja rodičia) a vzájomná animozita medzi rodičmi dosiahli neúnosnú mieru, dosiahli takú úroveň, že zakladajú zmenu pomerov, aby súd „nanovo“ upravil styk otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením. Styk spôsobom, akým sa v súčasnosti realizuje, negatívne vplýva na záujmy detí a s ohľadom na matkou predložené potvrdenie od lekárov existuje odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu na deti, na ich celkový zdravý vývin. V každom prípade rozhodovania je pre súd prioritou záujem detí a snaha vytvoriť stav spravodlivej rovnováhy medzi záujmom detí a ich rodičov, keď zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý musí mať prednosť pred záujmami rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a vývoj dieťaťa. Súd je povinný chrániť záujmy maloletých detí, a to i na úkor ich rodičov.

33. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že v danom prípade doteraz realizovaný styk otca s deťmi nie je v prospech a v záujme maloletých detí. Na základe matkou ponúknutých dôkazov súd s ľútosťou konštatuje, že otcovi chýba sebareflexia, náhľad na konanie, ktorého sa dopúšťa. Matka takisto /z dôkazov predložených otcom/ sa zapája do konfliktného a konfrontačného správania, ktorého svedkom sú deti. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie v takom smere, aby presne zistil skutočný stav veci. Vzhľadom na prebiehajúce návratové konanie na návrh otca súd ani nemá právne nástroje na to, aby riešil situáciu maloletých detí iným spôsobom ako nariadením neodkladného opatrenia nariadeného na základe tvrdení a osvedčených skutočností rodičmi. Nakoľko preukázateľne došlo k zmene pomerov - deti sú vystavované stresu, negatívnym emóciám, ktoré predstavujú nedoriešené konflikty medzi rodičmi ohľadne rozpadu ich manželstva, správanie oboch rodičov počas styku v súčasnosti nevytvára pokojné prostredie a normálnu atmosféru, predstavuje hrozbu pre obe maloleté deti (v tom, že sú ohrozené a necítia pocit bezpečia - pričom v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd nemá možnosť a teda ani nebude zisťovať, v akej miere sa ktorý z rodičov o to pričínil), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

34. Podľa názoru okresného súdu boli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle matkinho alternatívneho petitu, ktorým sa domáha asistovaného styku otca s maloletými. Dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana - potenciálna hrozba na harmonický vývoj detí a strata pocitu bezpečia, bola hodnoverne osvedčená.

35. Na základe uvedeného zistenia, okresný súd dospel k záveru, že návrh matky na asistovaný styk otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením je dôvodný, s ohľadom na podania rodičov však nemohol vyhovieť návrhu matky na zákaz styku, súd sa snaží eliminovať všetky rušivé faktory ohľadne práva detí na styk s otcom a práva otca na styk s deťmi. Deti potrebujú byť v kontakte s otcom, ktorý má možnosť, keď nebude prítomná matka pri styku, plnohodnotne sa im obom venovať a budovať si s nimi vzťah tak, aby nedošlo k vzájomnému odcudzeniu medzi nimi. V prípade, že by otec aj počas asistovaného styku naďalej pokračoval vo svojom nevhodnom správaní, súd bude musieť pristúpiť i k zákazu jeho styku s oboma synmi, a to do času, kým nedôjde k zmene správania na jeho strane.

36. V záujme oboch maloletých detí totiž jednoznačne je, aby vyrastali v stabilnej a zdravej atmosfére pokoja, harmónie, porozumenia a lásky a aby ich výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju ich osobností, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, morálnemu, duchovnému a sociálnemu rozvoju. Postoj otca k výchove maloletých, ktorý prezentuje podľa dôkazov predložených matkou tým, že v čase, ktorý mal určený na budovanie si vzájomného vzťahu s maloletými deťmi, ako aj na jeho výchovné pôsobenie na synov efektívne nevyužíval, ale naopak zneužíval na konfliktné riešenie partnerských problémov, keďže maloleté deti nezažívali počas takto realizovaného styku pocit porozumenia a lásky, ale boli svedkom, predmetom, partnerských konfliktov rodičov. Správanie otca, ktorý styk s maloletými deťmi realizuje spôsobom osvedčeným matkou, nie je na prospech zdravého vývinu detí, ktoré sú v citlivom období z dôvodu rozpadu partnerského vzťahu svojich rodičov a v ktorom obzvlášť pre svoj priaznivý rozvoj potrebujú harmonické a zdravé prostredie plné pozitívnych podnetov a

vzorov. Negatívny vplyv oboch rodičov počas vzájomného stretnutia (vulgarizmy pred deťmi, nevhodné témy, ataky na osobu matky, fyzické násilie), je pre deti traumatizujúci. Z návrhu vyplýva, že otec nevytvára podnetné prostredie pre svoje deti, ale skôr prostredie, v ktorom sa vyskytuje veľa negatívnych nástrah pre ďalší vývin maloletých (súd nemá možnosť skúmať, do akej miery je na tejto situácii účastná matka). Súd je povinný chrániť záujmy maloletých detí i na úkor ich rodičov. Takéto konanie otca výrazne narušuje psychiku maloletých detí a ich ďalší vývin negatívnym spôsobom. Súd považuje správanie otca za výnimočne nezodpovedné, čo je v rozpore s rodičovskou zodpovednosťou, keď maloleté deti vystavuje konfliktu lojality a následnému pocitu viny. Bola osvedčená odôvodnená obava z negatívneho vplyvu z jeho strany na maloleté deti pri doterajšej realizácii styku za účasti matky, preto súd styk otca s maloletými deťmi obmedzil tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, čo je za terajšej situácie jednoznačne v ich najlepšom záujme. Opakovane súd uvádza, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Súd teda musí zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu psychického stavu oboch maloletých detí, ich vystaveniu hádkam a napätiu, ktoré vzniká medzi rodičmi, čo na ne negatívne vplýva. Tiež vulgarizmy, ktoré musia počúvať počas realizácie styku, vypočúvanie maloletého Y. a nevšímanie si maloletého P. zo strany otca, jednoznačne narúša pokojný život detí a ich celkový ďalší vývin. Súd týmto neodkladným opatrením znížil frekvenciu styku otca s maloletými synmi aj vzhľadom na odporúčanie pedopsychiatričky C.. K., ktorá vyšetrila maloletého Y. vzhľadom na to, že tento sa uzatvára do seba, odmieta komunikovať o zažitých situáciách a dokonca sa začal v noci pomočovať. Súd je názoru, že realizovaním styku otca s deťmi v priestoroch akreditovaného subjektu A. - B. K. W. len za prítomnosti povereného odborného pracovníka sa odbúra nevhodné správanie rodičov a eliminuje sa stres a napätie, ktoré pri realizácii styku vzniká. Rozsah styku otca s maloletými deťmi je potvrdený aj uvedeným akreditovaným subjektom, ktorý v súdom určenom čase má voľné kapacity. Je potrebné, aby rodičia kontaktovali A. - B. K. W. za účelom dohodnutia spolupráce, a je nevyhnutné, aby otec, v prípade že nebude realizovať styk s maloletými deťmi, túto skutočnosť riadne a včas oznámil nielen matke ale aj akreditovanému subjektu, na pôde ktorého sa má styk realizovať.

37. Záverom okresný súd uviedol, že vzhľadom na to, že sa nepreukázala zmena pomerov, pre ktorú súd nariadil asistovaný styk (za prítomnosti matky) súd naďalej trvá na tom, aby sa realizoval styk za prítomnosti inej osoby - avšak teraz nie za prítomnosti matky, ale za prítomnosti povereného pracovníka. Súd zároveň dodáva, že toto neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas - do právoplatnosti skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Vo veci samej súd vykoná potrebné dokazovanie, prípadne i znalecké dokazovanie, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia a až na základe výsledkov vykonaného dokazovania rozhodne vo veci samej.

38. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý navrhol uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, pretože je nesprávne. Otec v odvolaní namietal odvolacieho dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle S 388 CSP zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Súd podľa názoru otca na základe dôkazov, ktoré mal k dispozícii, dospel k nesprávnym záverom, nezaoberal sa nezákonnosťou matkou predložených dôkazov - zvukových nahrávok, ako ani tomu, že prepisy nahrávok (v slovenskom jazyku) sa nezhodujú s obsahom nahrávok (v anglickom jazyku) a že tieto dôkazy neboli zaslané v zákonom požadovanej forme, pričom navyše súd vec neprávne právne posúdil.

39. Otec v odvolaní tvrdil, že súd nemal podklad na vydanie rozhodnutia, ktorým zmenil pôvodné neodkladné opatrenie. V danom konaní podľa názoru otca nebolo preukázané a ani len osvedčené, že deťom škodí stretávanie sa s otcom. Tak, ako to aj súd uzavrel, deťom škodia hádky medzi rodičmi, tieto však nemôžu byť dôvodom pre zásah do rodičovských práv otca, v tom smere, že súd otcovi styk s deťmi neprímerane obmedzí. Takýto postup súdu považuje otec za svojvôľu, za nerešpektovanie a nezohľadnenie doterajších konaní týkajúcich sa maloletých detí - Y. S. P., a dôkazov v nich predložených. Súd dôvodnosť zmeny neodkladného opatrenia - úpravou pomerov „nanovo“, videl v konfliktach rodičov, ktoré dosiahli neúnosnú mieru. Súd argumentuje potvrdeniami od lekárov, ktoré matka doložila a ktoré podľa názoru súdu odôvodňujú obavu z negatívneho vplyvu súčasného styku na deti a na ich celkový zdravotný stav. Súd uvádza, cit.: „Nakoľko preukázateľne došlo k zmene pomerov - deti sú vystavované stresu, negatívnym emóciám, ktoré predstavujú nedoriešené konflikty medzi rodičmi ohľadne rozpadu ich manželstva, správanie oboch rodičov počas styku v súčasnosti nevytvára pokojné prostredie a normálnu atmosféru, predstavuje hrozbu pre obe maloleté deti (v tom, že sú ohrozené a necítia pocit

bezpečia - pričom v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd nemá možnosť ani nebude zisťovať, v akej miere sa ktorý z rodičov o to pričínil), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia“. Súd neberie ohľad na to, že svojím rozhodnutím narúša stabilitu vzťahu medzi otcom a deťmi, zasahuje do základných práv nielen otca, ale predovšetkým detí, argumentujúc záujmom detí, avšak na druhej strane uvádza, že nemá možnosť a ani nebude skúmať, ktorý z rodičov sa na vzniknutej situácii akou mierou podieľa, pričom osobitne uvádza, že nemá možnosť skúmať, ako sa na danej situácii podieľa matka. Súd teda napriek tomu, že nemal podiel rodičov na vzniknutej situácii preukázaný, a tak nemal preukázaný ani podiel otca, vydal rozhodnutie, ktoré závažným spôsobom zasahuje do jeho rodičovských práv a ktoré je postavené na dôvodoch, ktoré spočívajú výlučne na vzťahoch medzi rodičmi.

40. Otcovi nie je zrejmé, ako môžu byť konflikty medzi rodičmi, ich vzájomné správanie počas styku považované za takú zmenu pomerov, že je potrebné zasiahnuť výlučne do rodičovských práv otca. Prečo súd nekoná aj vo vzťahu ku matke, ktorá dlhodobo, vytrvalo, bezohľadne a opakovane bránila a naďalej otcovi bráni v styku, počas styku sa správala nevhodne, zneužívala a naďalej zneužíva svoje rodičovské práva (a svoje postavenia rodiča, ktorému je dieťa zverené), keď aj sám súd skonštatoval, že matka sa zapája do konfliktného a konfrontačného konania a že konflikty rodičov a ich správanie sa (nielen správanie otca!) počas styku je pre deti nevhodné. Nemožno pripustiť, aby vzniknutý stav bol na ujmu výlučne rodičovským právam otca, a to bez ohľadu na záujmy maloletých detí, bez zreteľa na podiel rodičov na vzniknutej situácii, ktorý súd ani len nepovažuje za potrebný riešiť, ako to aj sám skonštatoval.

41. Konštatovanie súdu, že chráni záujem maloletých detí, otec považuje len za zásterku skutočných dôvodov, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané. Otcovi sa postup súdu javí ako jednostranný, jednoznačne uprednostňujúci matku a jej podania a tvrdenia. Otec považuje takéto konanie a postup súdu za narušenie princípu rovnosti zbraní. Súd v podstate svojimi závermi vyslovenými v rozhodnutí vytvára veľmi nebezpečný precedens, podľa ktorého samotný konflikt medzi rodičmi je postačujúcim dôvodom na to, aby súd zasiahol do rodičovských práv otca a jeho styk s deťmi neprípustne obmedzil - vyhradil otcovi 2 hodiny raz za týždeň v priestoroch akreditovaného subjektu a pod dohľadom tretej osoby, bez zohľadnenia dôvodov a príčin vzniknutej situácie, bez zreteľa na skutočný psychický stav maloletých detí (a jeho príčiny), výlučne na základe tvrdení matky.

42. Otec súhlasí, že je v záujme maloletých detí, aby vyrastali v stabilnej a zdravej atmosfére pokoja, harmónie, porozumenia a lásky. Matka však toto nie je schopná zabezpečiť, jej jedinou snahou, je „vyštváť“ otca zo života detí, na čo sa neštiepi využiť všetky praktiky a súd jej tvrdeniam, účelovým a z kontextu vytrhnutým konštatovaniam jednoducho uverí. Otcovi nie je zrejmé, prečo by matka mala mať silnejšie postavenie ako on, a prečo by mala byť v konaní zvýhodňovaná.

43. Konštatovanie súdu, že nemá možnosť skúmať zúčastnenosť matky na vzniknutej situácii otec považuje za jednoznačný dôkaz toho, že súd daný prípad nehodnotil komplexne, ale len z pohľadu matky a ani len nepovažoval za potrebné hodnotiť vzniknutú situáciu aj v kontexte správania matky, ktoré je nevhodné a z ktorého je úmysel matky (dosiahnuť izoláciu otca od detí) zrejмый. Otec sa domnieva, že matka deti manipuluje a ovplyvňuje proti nemu a snaží sa dosiahnuť úplné odcudzenie otca a detí (ako to otec zdôraznil už vo svojom návrhu zo dňa 3.10. 2017 - konanie vedené pod sp. zn. 20P/398/2017, kedy otec poukázal na to, že deti po odchode otca zo stretnutia dňa 7. 9. 2017 z balkóna spievali „otec je klamár, otec je kura“, čo určite nemajú z vlastnej hlavy; súd však pri svojom rozhodovaní o návrhu otca, túto skutočnosť prehliadol). Súd je povinný chrániť záujmy maloletých detí na úkor rodičov - avšak na úkor oboch rodičov a nielen na úkor otca, pri nezmyselnom zvýhodnení matky, ktorá konala úmyselne a situáciu si prispôsobila svojim potrebám.

44. Súd v záveroch rozhodnutia opäť konštatuje, že realizovaním styku otca s deťmi v priestoroch akreditovaného subjektu len za prítomnosti povereného odborného pracovníka odbúra nevhodné správanie rodičov a eliminuje sa stres a napätie, ktoré pri realizácii styku vzniká. Súd tak na viacerých miestach v záveroch rozhodnutia zdôrazňuje nevhodné správanie rodičov, vzájomné konflikty a dokonca na oboch rodičov opakovane apeluje, avšak v konečnom dôsledku zasahuje výlučne do rodičovských práv otca, a to nielen úpravou styku v priestoroch akreditovaného subjektu pod dohľadom povereného odborného pracovníka, ale aj zúžením styku, ktorý mal otec vyhradený v zmysle pôvodného rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení, ktorým bol styk otca s deťmi upravený.

45. Rozhodnutie súdu považuje otec za nekonzistentné, protirečivé a zmätočné, keď súd na jednej strane obviňuje otca z nevhodného správania počas styku, na druhej strane zdôrazňuje negatívny vplyv oboch rodičov a ich konflikty počas styku, zapojenie matky do konfliktného a konfrontačného konania, pričom zároveň uvádza, že podiel každého z rodičov, osobitne matky, na vzniknutej situácii zisťovať nemá možnosť a ani nebude. Súd nemá záujem zisťovať skutočný stav veci, jeho príčiny a dôvody, odvolávajúc sa na charakter neodkladného opatrenia, ale na druhej strane na základe nedostatočne zistených skutočností nemá problém so zásahom do rodičovských práv otca, dôvodiac, že ide len o dočasný, nie trvalý stav. Tento záver otec považuje za neprípustný a jednoznačne zvýhodňujúci postavenie a práva matky, nehľadiaci na rodičovské práva otca a predovšetkým záujmy maloletých detí, čím súd narúša stav spravodlivej rovnováhy medzi záujmom detí a záujmom rodičov, pri zdôraznení prednosti záujmov maloletých detí, hoci ním sám v záveroch rozhodnutia argumentuje a tiež zdôrazňuje, že v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Súd opomína, že priorita záujmu dieťaťa platí okrem iného preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho živote, či už súčasnom alebo budúcom, prejavia intenzívnejšie negatívne ako v živote rodiča, ako človeka dospelého. Dieťa totiž nie je „hotová“ silná osobnosť, a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často nesie psychické dôsledky, ktoré znášalo na ceste svojho dospievania, po celý život (pozri nálezy Ústavného súdu ČR z 2. 11. 2010, sp. zn. 1 ÚS 2661/2010). Podmienka záujmu dieťaťa je podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva hľadiskom ťažiskovým pri hodnotení povinnosti štátnych orgánov použiť všetky vhodné formy donucovacích prostriedkov za účelom nadviazania (a udržania) styku medzi rodičom a dieťaťom, pričom však záujem dieťaťa je potrebné posudzovať z hľadisk objektívnych, nielen zo subjektívneho hodnotenia výhodnosti alebo naopak nevýhodnosti pozície toho ktorého z oboch rodičov (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR z 15. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 464/2004).

46. Rozhodnutie súdu otec považuje za závažný zásah do svojich rodičovských práv, bezprostredne zasahujúce do najlepšieho záujmu maloletých detí, zvýhodňujúc matku, ktorej podiel viny a zainteresovanosť na vzniknutej situácii, súd vôbec neriešil a nebral na tieto závažné skutočnosti žiaden ohľad. Aj keď neodkladné opatrenie je v danom prípade rozhodnutím dočasným, kým súd rozhodne o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vo veci samej, uplynie dlhší čas, čo môže znamenať závažné narušenie vzťahu medzi otcom a deťmi, a v konečnom dôsledku to môže mať (a vzhľadom na správanie matky s najväčšou pravdepodobnosťou aj bude mať) negatívny dopad na zdravý vývin maloletých detí. V danom prípade úpravu styku otca s deťmi každý týždeň v piatok v celkovom rozsahu 2 hodiny, v cudzom prostredí a za prítomnosti cudzej osoby, nemožno hodnotiť inak ako nedôvodnú, vážne zasahujúcu do Ústavou ako aj Listinou základných práv a slobôd garantovaných práv otca - najmä práva na spravodlivý proces a práva vychovávať a starať sa o deti, ako aj do práva detí na rodičovskú výchovu a starostlivosť, nehľadiaci na záujmy maloletých detí. Súd pri svojich úvahách opomenul, že matka a otec majú rovnocenné postavenie a že v procese socializácie dieťaťa je zásadne nevyhnutná účasť oboch rodičov.

47. Je pozitívnym záväzkom štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nie je dovolené stykať sa alebo len zriedka, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť alebo sa rozvíjať a upevňovať (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 7. 7. 2016, sp. zn. I. ÚS 422/2016). Rozhodnutie súdu nemôže predstavovať ústupok vzájomnej rivalite rodičov, ktoré len sleduje „boj o dieťa“, prípadne pohnútky jedného rodiča k trýzneniu druhého rodiča cez vlastné dieťa. Nie je možné, aby bol pripustený výlučný vplyv tvrdenia jedného rodiča na rozhodnutie súdu vo veci týkajúcej sa maloletého, bez toho, aby jeho odôvodnenie bolo podrobené testu spôsobilosti zasiahnuť do záujmu dieťaťa bez zisťovania dôvodov takéhoto postoja rodiča. Pokiaľ by k tomu došlo, súdy by nemohli zistiť, ktorý z rodičov otvára v záujme dieťaťa väčší výchovný priestor druhému rodičovi (pozri Nález Ústavného súdu ČR z 23. 2. 2010, sp. zn. III. ÚS 1206/2009).

48. Zásah do rodičovských práv zo strany súdu v zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 zákona o rodine je výnimočných opatrením, ku ktorému môže súd pristúpiť len ak má spoľahlivo zistený skutočný stav veci (že rodič nevhodne vplýva na výchovu detí, na zdravotný a psychický vývin a pod.), spravidla za pomoci odborníkov z príslušnej oblasti (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSR z 30. 5. 1967, sp. zn. 5 Cz 57/1967).

Aj napriek tomu, že súd nemal preukázané nevhodné správanie sa otca počas styku, vychádzal výlučne z tvrdení matky, bez zohľadnenia aj jej podielu na vzniknutej situácii, ktorý ani nepovažoval za potrebné

riešiť, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku jeho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie podľa názoru otca nemá oporu v zákone, ba dokonca bolo vydané v rozpore s ním a vo vzťahu ku otcovia, ako aj vo vzťahu ku deťom, je diskriminujúce.

49. Okrem skutočností, ktoré poukazujú na vecnú nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia súdu, otec zdôraznil, že rozhodnutie súdu bolo vydané aj v rozpore s § 363 CMP, ktoré síce sám súd cituje v záveroch rozhodnutia, ale následne ho nesprávne interpretuje. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda dôjde k zmene pomerov, do úvahy prichádza výlučne zrušenie neodkladného opatrenia, nie jeho zmena. Ak následne sú dané dôvody na úpravu pomerov, súd nariadi nové neodkladné opatrenie. Je potrebné poznamenať, že súd tiež v záveroch rozhodnutia konštatoval, že považoval za potrebné "nanovo" upraviť styk otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením a z výroku je zrejmé, že zmenil pôvodné neodkladné opatrenie tak, že nariadil neodkladné opatrenie v novom znení. V danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 26 Zákona o rodine, keďže Civilný mimosporový poriadok v prípade neodkladného opatrenia zmenu pomerov spája so zrušením neodkladného opatrenia, nie s jeho zmenou. V tomto smere otec poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 7. 2012, sp. zn. 5Cdo 201/2011. Vzhľadom na uvedené skutočnosti otec navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/406/2017-102 zo dňa 15.12.2017 tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

50. K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods, 1 Civilného sporového poriadku v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil. Matka sa v plnom rozsahu stotožňuje tak s výrokom napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Matka považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, reflektujúce na akútnu situáciu v rodine, no najmä za súladné s najlepšimi záujmami maloletých detí a zabezpečujúce zastabilizovania rodinných vzťahov. Poukázala na tú skutočnosť, že nikdy nemala a ani nemá záujem na tom, aby došlo k vytesneniu otca zo života maloletých detí, resp. ich vzájomnému odcudzeniu. Zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia sa domáhala súčasne s návrhom na uloženie výchovného opatrenia otcovi. Zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi sa matka domáhala do času právoplatného skončenia konania o uloženie výchovného opatrenia, resp. do času vyhodnotenia splnenia účelu výchovného opatrenia. Aj uvedené svedčí o tom, že jej jediným cieľom je, aby sa vzťahy v rodine stabilizovali a deti mohli vyrastať v pokojnom, vyrovnanom a láskyplnom prostredí, v ktorom budú uprednostňované výlučne ich záujmy pred záujmami rodičov a aby mali naplnené právo na obidvoch rodičov.

51. Matka odmieta útoky otca voči jej osobe, ktoré uvádza vo svojom odvolaní, pretože stav v rodine, ktorý vyústil až do vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, je spôsobený z väčšej časti práve necitlivým a nekorektným správaním samotného otca, jeho nespracovanými a nezvládnutými emóciami. Otec sa neustále dovoľáva svojich základných ľudských a rodičovských práv garantovaných medzinárodnými normami a ústavou, no popri tom všetkom nie je pripravený, ani dostatočne rodičovsky vyspelý rešpektovať primárne potreby maloletých detí a citlivo reflektovať na ich psychiku, vek, zdravotný stav, povahové vlastnosti v situácii, ktorá je aj pre samotné deti mimoriadne ťažkou. Otec nehľadí na režim detí, diktuje si iba podmienky pre realizáciu svojich údajných práv, vyhráza sa celému svojmu okoliu a toto svoje konanie vysvetľuje ako počin milujúceho otca. Matka má z otcovho nevyspytateľného správania strach a vyjadrujem ľútosť nad tým, že napriek rozpadu manželstva otec nedokáže ovládať svoje emócie a zabezpečiť deťom pocit bezpečia, stability a istoty. Matka má strach o deti z dôvodu možného skratového konania otca, ktorý napriek doterajším vydaným rozhodnutiam slovenských i izraelských súdov otvorene deťom sľubuje, že už onedlho budú s ním opäť v Izraeli. Realizácia asistovaného styku otca s deťmi je preto ďalšou formou zabezpečenia primeranej ochrany a bezpečnosti detí.

52. Matka nesúhlasí s právnou argumentáciou otca uvedenou v jeho odvolaní, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané v rozpore s ust. § 363 CMP, nakoľko podľa jeho názoru, ak dôjde k zmene pomerov do úvahy prichádza výlučne zrušenie neodkladného opatrenia, nie jeho zmena. Matka tvrdí, že právnym dôsledkom postupu súdu podľa ust. § 363 CMP je stav, kedy po splnení v zákone stanovených podmienok, bude zrušená dovtedajšia dočasná úprava pomerov účastníkov konania a v ďalšom období do rozhodnutia súdu vo veci samej nebude, z dôvodu jej nepotrebnosti,

existovať akákoľvek dočasná úprava pomerov. Matka uviedla, že vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne osvedčila dôležitú zmenu pomerov, ktorá si vyžiadala zmenu pôvodného neodkladného opatrenia o styku otca s maloletými deťmi. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie prijal správny právny názor, keď nepostupoval podľa ust. § 363 CMP, ale z dôvodu preukázanej zmeny pomerov rozhodol o zmene pôvodného rozhodnutia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletými deťmi.

53. Krajský súd v Bratislave preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 2 ods. 1, § 65, § 66, § 360 a nasl., § 395 ods. 1, ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, § 324 ods. 1, § 329 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

54. Osobitné postavenie v civilnom procese všeobecne a zvlášť v konaní o výchove maloletého dieťaťa má inštitút neodkladného opatrenia. Jeho cieľom je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, resp. ochrana potencionálneho výkonu rozhodnutia, ktorý by mohol v budúcnosti byť ohrozený. Osobitosť tohto inštitútu spočíva v skutočnosti, že ide o súdnu úpravu, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Preto neodkladné opatrenie má mať výnimočný charakter a v prípade rozhodnutí o výchove maloletých detí má svojim spôsobom smerovať i ich prežitiu. Z tohto hľadiska právna úprava zodpovedá Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zaraďuje právo na prežitie medzi právami dieťaťa na popredné miesto.

55. Neodkladné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania. V oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je obava, že exekúcia bude ohrozená. Spoločným znakom oboch typov neodkladných opatrení je ich neodkladný a dočasný charakter.

56. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

57. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

58. V danom prípade okresný súd na základe matkou predložených dôkazov, ako aj z vyjadrenia otca dospel k záveru, že záujem maloletých detí konaním, správaním otca pri výkone jeho práva na styk s maloletými deťmi, je ohrozený. Rodičovské konflikty (ktorých existenciu potvrdili obaja rodičia) a vzájomná animozita medzi rodičmi dosiahli neúnosnú mieru, dosiahli takú úroveň, že zakladajú zmenu pomerov, aby súd „nanovo“ upravil styk otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením. Styk spôsobom, akým sa v súčasnosti realizuje, negatívne vplyva na záujmy detí a s ohľadom na matkou predložené potvrdenie od lekárov existuje odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu na deti, na ich celkový zdravý vývin. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že v danom prípade doteraz realizovaný styk otca s deťmi nie je v prospech a v záujme maloletých detí. Na základe matkou ponúknutých dôkazov súd s ľútosťou konštatuje, že otcovi chýba sebareflexia, náhľad na konanie, ktorého sa dopúšťa. Matka takisto /z dôkazov predložených otcom/ sa zapája do konfliktného a konfrontačného správania, ktorého svedkom sú deti. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie v takom smere, aby presne zistil skutočný stav veci.

59. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že v danom prípade doteraz realizovaný styk otca s deťmi nie je v prospech a v záujme maloletých detí. Na základe matkou ponúknutých dôkazov súd s ľútosťou konštatuje, že otcovi chýba sebareflexia, náhľad na konanie, ktorého sa dopúšťa. Matka takisto /z dôkazov predložených otcom/ sa zapája do konfliktného a konfrontačného správania, ktorého svedkom sú deti. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie v takom smere, aby presne zistil skutočný stav veci.

60. Neodkladné opatrenie v oblasti starostlivosti súdu o maloletých by malo byť len krátkodobým provizóriom a nie konečným rozhodnutím vo veci samej. Účelom predbežného opatrenia v konaní o výchove maloletého dieťaťa je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, resp. ochrana potenciálneho výkonu rozhodnutia, ktorý by mohol v budúcnosti byť ohrozený. Osobitosť inštitútu spočíva v skutočnosti, že ide o súdnu úpravu, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Toto

opatrenie má mať výnimočný charakter, v prípade rozhodnutí o výchove maloletých detí má svojim spôsobom smerovať k ich „prežitiu“. Z tohto hľadiska právna úprava zodpovedá Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý zaraďuje právo na prežitie medzi právami dieťaťa na popredné miesto.

61. V článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. V zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

62. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

63. Matka maloletého a tiež aj otec v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdili, že je potrebné upraviť pomery účastníkov, teda rodičov maloletého do času, kým súd rozhodne vo veci o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému. Obaja rodičia vo svojich návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia žiadali, aby súd zveril maloletú do ich osobnej starostlivosti, teda do osobnej starostlivosti matky, alebo do osobnej starostlivosti otca.

64. Odvolací súd považuje za potrebné k tomu uviesť, že právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu, na základe zákona. K násilným zásahom do práv rodiča mať dieťa u seba patrí zadržanie, väzba rodiča, alebo dieťaťa, ochranná výchova, výchovné opatrenie a pod. Okrem násilných zásahov do práva rodiča mať dieťa u seba sa toto oprávnenie redukuje tiež fakticky v dôsledku skutočnosti, že rodičia maloletého dieťa spolu nežijú. Pretože im vo väčšine prípadov patrí obom výkon rodičovských práv a povinností v rovnakej miere a dieťa nemôže byť súčasne členom dvoch domácností, je v takom prípade nevyhnutné aj právne rozhodnúť, ktorému z rodičov zostane toto právo zachované v plnej miere a dieťa mu bude zverené do osobnej starostlivosti a ktorému z rodičov sa právo osobne sa o dieťa starať odoberie a vznikne mu úplne nové právo - právo styku s dieťaťom.

65. V danom prípade sú maloleté deti v osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd, vzhľadom k tomu, že rodičia sa nedokážu dohodnúť na podstatných otázkach týkajúcich sa starostlivosti o deti, rodičia sa nedokážu dohodnúť ako budú ďalej vykonávať svoje právo starostlivosti o maloleté deti, odvolací súd považuje za nutné skúmať, či je naďalej v súlade so záujmom maloletých detí upravený styk otca s deťmi tak, ako rozhodli prvoinštančný aj odvolací súd, s prihliadnutím na námietky otca v podanom odvolaní a vyjadrenie a návrh matky.

66. V tej súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na psychiku dieťaťa veľmi pôsobí nekomunikatívnosť rodičov pri jeho odovzdávaní. Jedná sa o výrazne nežiadajúci jav pre osobnostný vývoj aj duševné zdravie maloletého dieťaťa. Je preto treba v záujme dieťaťa tento negatívny stav zmeniť. Jedným z určujúcich faktorov pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti je schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa. Ak táto spolupráca a komunikácia nie je bez zjavného dôvodu naplnená, je rodič výchovne nespôsobilý.

67. V danom prípade sa preto nemožno stotožniť so záverom okresného súdu, ktorý nariadil neodkladné opatrenie potom, ako práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom boli upravené rozhodnutím súdu, keď otec sa samostatným návrhom domáhal úpravy svojho styku s deťmi, o ktorom rozhodol súd uznesením č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017, ktoré bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, na základe ktorého má otec v súčasnosti právo stretávať sa s deťmi každý týždeň v kalendárnom roku v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod. vždy za prítomnosti matky, nakoľko sa otec neustále vyhráza, že sa deti zmocní, premiestni ich do štátu Izrael, kam podľa neho patria a iba tam majú právo vyrastať a žiť. Pri

určení rozsahu styku s deťmi za matkinej prítomnosti súd vzal do úvahy aj udalosť zo dňa 28.02.2017, keď došlo z jeho strany k pokusu o únos detí do Izraela.

68. Pri rozhodovaní musí súd prihliadať na záujem maloletého dieťaťa najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom.

69. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do výchovy, je najmä to, aby pri styku s maloletým dieťaťom svoju úlohu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym spôsobom v súlade s § 30 Zákona o rodine a čl. 29 Dohovoru o právach dieťaťa. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

70. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade obaja rodičia majú dobré osobnostné predpoklady pre výchovu maloletého a každý z nich by mal nezastupiteľným spôsobom prispievať k tomu, aby doposiaľ úspešný duševný a osobnostný vývin maloletého pokračoval i naďalej. Vzhľadom na postoj obidvoch rodičov, ako bolo opísané vyššie, sa považuje za vhodnejšie, pre ďalší zdravý vývoj detí a ich riadnu výchovu, výchovné prostredie matky, pretože v súčasnej dobe, vzhľadom na vek detí a nezhody medzi rodičmi, nie je vhodná otcom navrhovaná úprava, že maloleté deti by mali byť zverené jemu do osobnej starostlivosti. Významným nedostatkom vo výchove maloletých detí je, že rodičia sa nedokážu dohodnúť na styku otca s maloletými deťmi a najmä, že svoje nezhody a nedorozumenia preberajú pred maloletými deťmi. I keď zákonnou povinnosťou a záujmom súdu v danej veci je, aby styk otca s deťmi bol v záujme maloletých detí a nezhody rodičov nemali vplyv na ich výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, treba zdôrazniť, že práve v záujme rodičov by malo byť, aby ich deti netrpeli vinou rodičov a ich postojom pri starostlivosti o deti. Pokiaľ sa rodičia nedokážu dohodnúť, treba zdôrazniť, že bolo na ich slobodnom rozhodnutí založiť si rodinu a vychovávať spoločné deti.

71. Odvolací súd po zohľadnení všetkých relevantných skutočností, dospel k záveru, že matka má lepšie predpoklady pre riadny výkon osobnej starostlivosti o deti, ktorú zabezpečovala už od ich narodenia, a ktorá nebola spochybnená. Treba zdôrazniť, že rodič má právo sa s dieťaťom sýkať. Ak by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa, alebo by tu existovala odôvodnená obava z tohto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho aj zakáže. Obmedzenie môže napríklad spočívať v určení kratšieho času pre styk dieťaťa s rodičom, než aké boli dohodnuté v dohode rodičov alebo určené skorším rozhodnutím súdu. Existuje viacero faktorov pre rozhodnutie o tom, ktorému z rodičov má byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Medzinárodné pramene práva, európska judikatúra, ako aj slovenský Zákon o rodine už úplne jednoznačným spôsobom zmenili svoj postoj k postaveniu rodičov pri realizácii výkonu ich rodičovských práv a povinností. Pokiaľ rodič má záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nesprával sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, potom je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Pri rozhodovaní o akejkoľvek otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, treba aplikovať povinnosti, ktoré štátu vyplývajú z pozitívneho záväzku v rodinnoprávných vzťahoch.

72. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Akékoľvek prisvojovanie si práva na rozhodovanie o tom čo je, alebo nie je najlepším záujmom spoločného dieťaťa len jedným z rodičov je dôvodom jednak na využitie procesných prostriedkov na

zmenu tohto nesprávneho postoja, jednak na zmenu rozhodnutia o zverení a to aj bez návrhu. Pokiaľ preferenčný rodič svoj negatívny postoj nezmení ani v dôsledku vykonaných opatrení súdu, potom je nevyhnutnosťou zmena nesprávneho výchovného prostredia, keďže v tomto prípade je jeho stabilita negatívom. Dáva záruky toho, že dieťa bude vychovávané v ovzduší nepriateľskom druhému rodičovi, bude manipulované, citovo vydierané, programované, alebo korumpované. Žiadna z týchto výchovných metód nemôže napomôcť dosiahnuť cieľ výchovy tak, ako to formuluje Dohovor o právach dieťaťa.

73. Odvolací súd po preskúmaní veci s prihliadnutím na dôvody podaného odvolania, dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplývajú zo spisu a stav aký doteraz trvá medzi rodičmi detí je naďalej potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, teda rodičov maloletých detí v súlade s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017, a tiež v súlade so záujmom maloletých detí. Matka je pritom povinná rešpektovať práva otca na výkon jeho rodičovských práv a povinností a zo strany otca je potrebné, aby rešpektoval nariadené neodkladné opatrenie a vykonával svoje rodičovské práva tak, aby neboli ohrozené záujmy detí. Nedorozumenia a hádky medzi rodičmi, majú nepriaznivý vplyv na ich vývoj. Odvolací súd v tej súvislosti dáva do pozornosti ustanovenie článku 18 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého základným zmyslom starostlivosti rodičov, musí byť záujem dieťaťa. Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodiča a rodič má právo sa s dieťaťom stykať, ale ak by styk s rodičom negatívne vplýval na záujem dieťaťa súd styk maloletého dieťaťa s rodičom môže obmedziť, alebo ho aj zakázať a môže obmedziť styk a určiť kratší čas pre styk dieťaťa s rodičom, než ako bolo určené skorším rozhodnutím súdu.

74. V danom prípade nebolo preukázané tvrdenie matky, že styk otca s maloletými deťmi tak, ako je upravený uvedeným rozhodnutím krajského súdu, nie je v záujme maloletých detí. Pri skúmaní zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia sa okresný a pri zmene rozhodnutia aj krajský súd dostatočne zaoberali otázkou, či nariadené neodkladné opatrenie je v záujme maloletých detí a či je v dostatočnom rozsahu realizované právo otca na styk s deťmi. Pokiaľ súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením zmenil predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu, k tomu nemal funkčnú príslušnosť a pokiaľ by toto rozhodnutie zmenil, tak by nemalo účinnosť ani v čase, kedy bolo nariadené. Okresný súd môže iba nariadiť neodkladné opatrenie, pre ktoré je podľa § 329 ods. 2 CSP rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

75. Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 20P 406/2017-102 zo dňa 15. decembra 2017 rozhodol tak, že súd mení uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.05.2017. V súvislosti s uvedeným výrokom uznesenia okresného súdu, ktorým mení rozhodnutie krajského súdu, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné. V Slovenskej republike máme trojstupňovú súdnu sústavu, t.j. okresné súdy, krajské súdy a najvyšší súd. Inštančnosť súdnej sústavy sa posudzuje podľa počtu riadnych opravných prostriedkov v systéme, pričom v tomto zmysle je slovenské civilné súdne konanie dvojinštančné, pretože existuje len jeden riadny opravný prostriedok s devolutívnym účinkom, ktorým je odvolanie. Konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Podľa § 12 Civilného sporového poriadku, na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak. Prvoinštančný súd je podľa tohto ustanovenia v zásade okresný súd. Podľa § 34 C.s.p. o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak. Zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie môže odvolací súd za splnenia podmienok podľa § 388 Civilného sporového poriadku. Ustanovenie § 34 C.s.p. upravuje funkčnú príslušnosť súdu. Pod funkčnou príslušnosťou treba rozumieť rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými druhmi súdov pri prejednaní tej istej veci. Vychádzajúc z uvedeného, Okresný súd Bratislava V nemá funkčnú príslušnosť k tomu, aby menil uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho (§ 34 C.s.p.) sp. zn. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017. Uvedený výrok Okresného súdu Bratislava V v uznesení č.k. 20P 406/2017-102 zo dňa 15. decembra 2017 je preto nesprávny, lebo tento súd nemohol zmeniť rozhodnutie odvolacieho súdu. Civilný mimosporový poriadok však v ustanovení § 363 upravuje možnosť aj bez návrhu iba zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Z obsahu spisu a ani z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva zistenie takej zmeny pomerov, ktorá by odôvodňovala postup podľa tohto ustanovenia C.m.p. Z vyjadrení obidvoch rodičov maloletých detí možno zistiť, že na realizácii a priebehu styku otca s maloletými deťmi sa nedokážu dohodnúť a vzájomne si vo

svojich vyjadreniach a názoroch na starostlivosť o maloleté deti protirečia a majú odlišné názory. Preto je predchádzajúce rozhodnutie o úprave styku otca s maloletými deťmi uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.5.2017 dostatočné k tomu, aby rodičia maloletých detí mali potrebnú úpravu styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd zastáva názor, že krajský súd pri rozhodnutí o podanom odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 20P 123/2017-113 zo dňa 15.04.2017 dostatočne a v potrebnom rozsahu skúmal, čo je v najlepšom záujme maloletých detí, pokiaľ ide o styk otca s nimi.

76. Z dôvodu, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bolo zároveň potrebné, aby bol upravený styk otca s maloletými deťmi a to najmä z dôvodu, že rodičia sa nedokážu dohodnúť na podstatných otázkach, týkajúcich sa starostlivosti o deti, medzi ktoré patrí aj stretávanie sa s rodičom, ktorému neboli deti zverené do osobnej starostlivosti, v tomto prípade otca. V danom prípade preto bolo v predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 11CoP 218/2017-251 zo dňa 29.5.2017 osvedčené, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy, by bolo ohrozené právo maloletých detí na zabezpečenie styku s otcom a právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov. Stretávanie otca s maloletými deťmi odvolací súd v uvedenom rozhodnutí upravil v súlade s návrhom matky, ktorá tvrdila, že otec chce bez jej súhlasu deti odviezť do Izraela a preto je naďalej styk otca upravený za prítomnosti matky uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a odvolací súd v danom prípade nezistil dôvod pre inú úpravu práv a povinností rodičov, pokiaľ ide o styk otca s maloletými deťmi.

77. V danom prípade sú práva a povinnosti rodičov maloletých detí upravené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017 a po preskúmaní uznesenia okresného súdu na základe podaného odvolania otca, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť, pretože okresný súd nemal splnené zákonné podmienky pre svoje rozhodnutie.

78. Odvolací súd sa v preskúmvanej veci nezaoberal podrobne všetkými tvrdeniami a dôkazmi prednesenými účastníkmi, pretože tieto sa týkajú veci samej a budú predmetom skúmania súdu pri dokazovaní a následnom rozhodnutí vo veci. Prihliadol iba na námietky a tvrdenia účastníkov, ktoré mali za následok rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní.

79. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol, pretože práva a povinnosti rodičov sú upravené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/218/2017-251 zo dňa 29.05.2017.

80. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).